202. ԿՆԵԳՅԸՍ ՀՈ̈ՒՋԱ̈Թ Ա...

Մին կնեգյ միշտ մարթին ասում ար քյինինքյ իմ հերանց տոն։ Մարթը թե՝ լա̈վ, կըքյինինքյ։ Կնեգյը վըեր շատ զա̈հլա̈ յա տանում, մարթն ասում ա՝ թող քու ասած ինի, էքյո̈ծ կըքյինինքյ։ Էքյսը մըրթըկընեգյ իրանց նո̈ւքյըրներեն նհետ հղե յըն ինո̈մ, վըեր քյինին կնգանը հերանց տոն։ Հղեննի մին կյետ ա պըտահում։ Կնեգյը կարում չի անց կենա, կյետը քշո̈մ, տանում ա։ Նուքյըրնեն կյետնըվըեր քյինինլա̈վ շոռ ըն կյամ, վըեր կնգանը քթենա̈ն, կարում չըն։ Մարթն ասում ա.—Կյետնըյեր քյինա̈ցեքյ, ընդըե ղեքյ կըքըթենվա։ Նո̈ւքյըրնեն ասում ըն հունց կա՞րող ա կյետը կլխըյեր քշի։ Մարթն ասում ա.—Իմ կնգանըս կըքշի, նա հո̈ւջա̈թ ա